

tægten skal udregnes, skal fradrage den Del af Merindtægten, hvormed denne overstiger 6 pCt. af Aktiekapitalen. Det er noget, man ingen Sinde tidligere har foreslaaet, og som strider mod de tidligere Merindtægtskatteloves Bestemmelser. Det ærede Medlem nævner Eksempler, som efter hans Mening kan motivere en saadan Ændring. Jeg kan nævne det ærede Medlem et Eksempel, som han neppe selv vil mene, man skulde have ind under en saadan Bestemmelse. Sæt, at en Bank har en Aktiekapital paa 100 Mill. Kr. Naar dens Merindtægt skulde angives, vilde man da komme til at fradrage 6 Millioner. Det vilde muligvis fjerne hele Merindkomsten, og dermed Merindkomstskatten, fra en saadan Bank. Vilde det være rimeligt? Jeg tror Nej. Hvis en Bank tidligere har givet et meget ringere Udbytte, og der nu kommer 6 Millioner til som Merindtægt, tror jeg ikke, der vil være stor Grund til, at den ikke skulde betale det Skattebeløb, som her er Tale om, og som Staten i høj Grad tiltrænger. Dette viser, at man ikke kan generalisere, og det gælder om alle det ærede Medlems Eksempler. Der kan tænkes Tilfælde, hvor der kunde være Grund til at eftergive en Forretning de 6 pCt., det ærede Medlem taler om, og saa vil man eftergive dem, for Finansministeren benytter sit Skøn saa human og rimeligt, som han paa nogen Maade kan. Men paa den anden Side kan der anføres Eksempler, som viser, at det vilde være ganske urimeligt at gøre det, idet der aldeles ingen Grund er til at lade vedkommende Foretagende, Bank eller hvem det nu er, der skulde betale Merindkomstskat, drage de 6 pCt. fra, og hvorfor skulde man saa gøre det? Det ærede Medlem kan derfor ikke sige: Borgerne skal have deres Ret gennem Lovbestemmelserne. Thi her er et meget prekært og kildent Forhold med denne Merindkomstskat, som der maa tages Hensyn til. I nogle Tilfælde er den fuldkommen billig og retfærdig med de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget. I andre Tilfælde kan den virke højst uretfærdigt overfor den enkelte Skatteyder. I saa Tilfælde maa man tage Hensyn dertil. Men man kan ikke almindeliggøre dette.

Det ærede Medlems (Foss) andet Ændringsforslag synes mig helt at svæve i Luften. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem har stillet det ud fra de Betragtninger, han nu gjorde gældende. Det ærede Medlem vil indføre, at der med Hensyn til Beregningen af hvilken Aktie-

kapital man skal gaa ud fra, skal træffes den Bestemmelse, at kun naar der er Tale om hel eller delvis Udstedelse af Friaktier, maa man lægge den ikke udvidede Aktiekapital til Grund for Procentberegningen, ellers skal ved Udvidelse den udvidede Aktiekapital lægges til Grund. Men da det ærede Medlem beholder den Bestemmelse, som findes i andet Punktum af samme Stykke, om, at der skal fradrages 6 pCt. af det Beløb, Aktiekapitalen er udvidet med, kan jeg ikke tro, at det ærede Medlem rigtig har haft Blikket aabent for, hvad det drejer sig om. For det kan da ikke være det ærede Medlems Mening, at man skal have Lov at fradrage 6 pCt. af det Beløb, Aktiekapitalen udvides med, naar hele den udvidede Aktiekapital alligevel skal lægges til Grund. Men hvor urimeligt er nu ikke det, det ærede Medlem foreslaar. Jeg kan anføre et Eksempel, for det er virkelig Eksemplerne, der godtgør, at man ikke kan almindeliggøre noget saadant. Et Aktieselskab har i Sammenligningsaarene haft en Indkomst af — lad mig sige 25 pCt. af Aktiekapitalen. For nu ikke at komme til at betale Merindkomstskat — jeg kan godt sige det saaledes — fordobler dette Selskab sin Aktiekapital. Det har f. Eks. en Aktiekapital paa 1 Mill. Kr. og fordobler den til 2 Mill. Kr. Dette Aktieselskab giver saa 20 pCt. og ikke 25 pCt. af sin Aktiekapital som Udbytte. Det vil sige, man kommer op paa en Indtægt af 400,000 Kr., medens man før var paa en Indtægt af 250,000 Kr. Selskabet kan meget godt gøre det, fordi det vil staa sig ved det, naar det derigennem kan slippe for Merindkomstskatten, og det vil det jo. Nu vil det ærede Medlem sige, at naar man udvider sin Aktiekapital, gør man det, fordi man udvider sin Virksomhed, og fordi man nu trænger til disse Penge, som kan være dyre for en. Men det behøver aldeles ikke at være Tilfældet. Jeg er ikke meget inde i den Materie, men jeg vil dog nævne, at et Aktieselskab kan arbejde med en stor Bankkredit, som kan være meget dyr for det, og det kan meget godt staa sig ved at ombytte denne Bankkredit med en Aktiekapitaludvidelse. Det kan i og for sig have denne Aktiekapital billigere, end det har Bankkrediten, og naar det slipper for Merindkomstskat ved at udvide Aktiekapitalen, vil det staa sig ganske fortræffeligt derved. Men det kan ikke være Meningen. Hvis et Selskab med en Aktiekapital af 2 Mill. Kr. tjener 400,000 Kr. og i Virkeligheden